

Kdo chce, hledá způsob aneb Příspěvky se samy nenapíší...

Kdo chce, hledá způsob, kdo nechce, hledá důvod. Tato myšlenka Františka Vlábala byla už mnohokrát potvrzena a hodí se i na naše místní poměry.

Jeden čtenář mi kdysi řekl. Máš to dobře vymyšlený. Uděláte akci a pak si ji ve Zpravodaji pochválíš. Polkl jsem nasucho a rezignovaně přikývl. A od té doby se mi tato věta někdy vrací. Zejména tehdy, když mám do Zpravodaje napsat článek třeba o Neckýádě, Máji či sjíždění Kameničky. Nakonec to napíšu a přijde jiný čtenář či čtenářka, pochválí akci i článek a miska vah se několikanásobně převáží na tu lepší stranu.

Je to asi jeden z důvodů, proč ve svých aktivitách pokračujeme, ale to není podstatné. Horší je to s psaním těch článků. Při sjezdu řeky bude buď málo vody nebo hodně a Máj nakonec stejně padne (i když za ten letošní lapsus se musím paní Ryšavé omluvit!). Akce se snažíme obměňovat či zpestřovat. Ale v článku musíte pochválit či zkritizovat sami sebe nebo blízké kamarády, a proto ono trauma. Pak se totiž stává, že na někoho zapomenete, někomu (byť nevědomky) ublížíte a další akce má o pomocníka míň.

Objevuje se však i jiný názor. Vždyť to nikdo nečte, proč se ty peníze nedají na něco jiného, stejně je tam jenom Jarošov! Ano, je to skoro tak. Obec Jarošov nad Nežárkou má 5 dalších místních částí a za necelé čtyři roky novodobé historie Zpravodaje vím, že ne vše, co se děje třeba ve Zdešově, se v něm také objeví. A to i přesto, že právě tato vesnice má v obecním zastupitelstvu velmi slušné zastoupení.

Zpravodaj je tu od toho, aby informoval občany, co se v jednotlivých částech děje. Ale pokud se tam nenajde nikdo, kdo by redakci informoval, podal zprávu nebo podnět, budete, milí čtenáři, i nadále „odsouzeni“ číst pouze o tom, čím žije Jarošov.

A to by byla škoda, nemyslíte?

Bohouš Rod

Výstava MS „Křivoklát“ Zdešov

Ve dnech 1. a 2.6. 2002 proběhla ve Zdešově výstava tamního mysliveckého sdružení. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se o uskutečnění akce zasloužili. Myslím, že každý, kdo výstavu navštívil, si tam pro sebe něco zajímavého našel. Ať už to byly trofeje ulovené zvíře, zbraně, kynologie nebo fotografie. Mohl zavzpomínat na dobu nedávnou nebo i chvíle dávno minulé, časem již zaváté, ale v našich myslích a srdcích stále živé.

Je moc dobře, že se tato akce uskutečnila. Po nějakém čase by se měla určitě zopakovat. Alespoň tak lze naší nemyslivecké veřejnosti ukázat něco ze života a práce myslivecké organizace. A třeba k některým věcem podat patřičné vysvětlení.

Petr

Ohlédnutí za Dnem dětí

Vážení občané Jarošova nad Nežárkou a přilehlých obcí !

Velmi nás potěšilo, jak mnoho z vás je ochotno dát trochu svých sil, talentu a také peněz pro pobavení nejen svých, ale i cizích dětí.

Dne 2.6. 2002 se na střelnici jarošovského Svazarmu uskutečnil Den dětí. Děkujeme všem, kteří ve svém volném čase připravili pro děti oslavu plnou překvapení, her a soutěží v pohádkovém lese. Podle ohlasů se bavili všichni, od nejmenších dětí po prarodiče. Máme z toho radost, protože smích, hra a zábava je třeba v každém věku.

Rádi uveřejňujeme, že odměny a občerstvení pro děti jsme mohli zakoupit díky těmto sponzorům a jejich darům :

Svazarm Jarošov (špekáčky, prodej občerstvení, hudba), Sokol Jarošov (500 Kč), Sbor dobrovolných hasičů Jarošov (500 Kč), Myslivecké sdružení Jarošov (500 Kč), firma DOČEŠ (1.000 Kč), Autoopravna Bejda (500 Kč), Restaurace Samorost (200 Kč), firma FRUKO SCHULZ (šťávy), Čerpací stanice Janout (sušenky, pitíčka), Truhlářství Vlk (100 Kč), Dřevosoustružnictví Rod (100 Kč), Výroba řeziva Tůma a synové (200 Kč), Průmyslové zboží Jarošov (500 Kč), Keramika Bínovi (hrnečky), Autodoprava Dolejš (300 Kč), Produkce mléka Hana Mertová (200 Kč), Akvaristika Štolbovi (200 Kč), Drogerie Bejdová (balónky), Miroslav Ondřej Jarošov (1.500 Kč) , Autoopravna Doležal (200 Kč) , Zverimex Novák (350 Kč), Prodej masa Jarošov (200 Kč), Agrola Jindřichův Hradec (přibínáčky, mlíčka), Nářadí Kostka (500 Kč).

Na další spolupráci se těší a nové podněty, nápady a připomínky přijímají pracovnice zdejší mateřské a základní školy kdykoli.

Nashledanou na příští oslavě

Zdena Kučerová ředitelka MŠ Jarošov nad Nežárkou

Tip na výlet II.

Sezóna se pomalu blíží ke svému vrcholu a já si Vás dovolím pozvat na další výlet. Tentokrát pojedeme či půjdeme na západ.

Podíváme se do území, které bylo poslední dobou skloňováno ve všech pádech v souvislosti s Benešovými dekrety, totiž do Sudet.

Při výjezdu z Jarošova přejedeme hlavní silnici směrem na Lovětín. Na kopci u vodárny se můžeme chvíli pokochat pohledem na Jarošov. Potom mineme dům čp. 56, bývalou „pazdernu“ a přilehlý třešňový sad. Někde tady v těchto místech by podle turistické mapy měl být smírčí kámen na paměť kočího, který se i s koňmi utopil v bažinách v roce 1704.

Tady si dovolím odbočit. Podstatnou část letních prázdnin jsem trávil u Pecánků a z vyprávění vím, že v tzv. Jamách byly bažiny. Pamatuji si také už značně poškozený triangulační bod. Ale smírčí kámen tam nikdy nebyl. Když se mi dostala do ruky turistická mapa, začal jsem po něm pátrat. Nebyl jsem sám, jak mi potvrdila teta Pecánková. Ptali se na něj i kolemjdoucí turisté. Záhadu ztraceného kamene mi objasnil až pan František Maršík. Kámen se uvolnil při zemědělských pracích a byl přeložen na kraj lesa u tzv. letiště. Tam je dodnes.

Ale zpátky do sedel. U Hánovského rybníka pojedeme rovně, po levé straně mineme „Johovu kůlnu“ a vjedeme do komplexu Černých lesů, či chcete-li Syrovce. Při přejezdu kolejí úzkokolejky překračujeme dnes snad už jen pomyslnou hranici. Jsme na území Sudet.

Po výjezdu z lesa se dostaneme na vrchol, který mám rád. Při dobrém počasí je z něj na východě vidět Javořice a na západě se hrdě rozprostírají Radouňské hory. Čertův kámen (658,8 m), Tomův kopec (620 m) a roztažené najdecké Čihadlo (692,2 m). Pravda, tuto dominantu sice hyzdí pár stožárů, ale doba, kdy signál budou přenášet stromy, je bohužel ještě daleko.

S kopce sjedeme do Dolní Radouň. O této obci vím jenom to, že v roce 1930 tu žilo jen 19,1% občanů české národnosti. Stál tu také kostel, ale dnes už nestojí.

Projedeme po hrázi Dolního návesního rybníka a asi tak po dvou kilometrech vjedeme mezi rybníky Fejrar a Hroch. Ocitneme se na místě, kde stávala osada Drahýška. Dnes je to jen pár rybářských objektů a hospodářský dvůr. Dříve zde byla poměrně velká vesnice, která zanikla stavbou výše zmíněných rybníků v 15. století. Za povšimnutí stojí památník věnovaný počátečnímu rozvoji hospodářského dvora.

Projedeme kolem statku. Za 15 minut narazíme na hlavní silnici a odbočíme doprava. Po levé straně jsou Studnice. Tam si v roce 1815 šel zločinec Johann Georg Grasel se svým společníkem Zottlem koupit kořalku. Lidé ho poznali. Rozlícený dav ale zadržel jenom Zottla, Graselovi se podařilo uniknout.

Po hlavní silnici dojedeme za chvíli do Lodhěřova. Vesnice proslulá svojí délkou (3,5 km) prý byla založena ve 13. století řádem německých rytířů. Kostel sv. Petra a Pavla je gotický, jeho původní jádro je z roku 1380. Vedle kostela stojí fara z let 1724-30. Před kostelem jsou barokní plastiky sv. Jana Nepomuckého z 18. století a dvě památné, 250 let staré lípy. V roce 1930 žilo v Lodhěřově jen 13,1% Čechů. Čeští učitelé tu měli krušný život, a proto ve třicátých letech 20. století v Lodhěřově vydržel každý maximálně 1 rok.

Projedeme vsí asi do jejích tří čtvrtin, až po pravé straně narazíme na zelenou značku. Ta nás dovede k cíli naší cesty, na Čertův kámen. Na vrcholu je schránka, do které se můžete zapsat. Rozhled je však kvůli vysokým stromům neuspokojivý. Je tu však zajímavé seskupení kamenů s Čertovým sedátkem a Hadí hlavou. A někde tu prý vybíhá na povrch uranová žíla. Bohužel jsem ji nenašel.

Po pokochání či případném pikniku se po zelené značce vrátíte domů. Příjemné zážitky přeje

Bohouš Rod

Jarošov bude hrát okresní přebor!

Doslova před několika dny skončil pro naše fotbalisty velmi úspěšný ročník fotbalové soutěže. Družstvo dorostu, které se umístilo v první polovině tabulky, sice pro nedostatek hráčů na nějaký čas své působení v naší obci končí, zato ale výrazně posílí družstvo mužů, kam „přestárlí“ dorostenci (bratři Kodýmové, David Ondřej, Ladislav Škarda, Lukáš Popelka) přecházejí. Někteří z nich ostatně v posledních zápasech pomohli k historickému úspěchu. Družstvo jarošovských mužů totiž v sobotu 22. června na hřišti v Českém Rudolci definitivně „vykopalo“ okresní přebor. Po dramatickém zápase v bouřlivé atmosféře tamního fotbalového stánku, který skončil zaslouženou remízou 1:1, postupují z druhého místa. Doprovodí je právě Český Rudolec, který okresní soutěž vyhrál.

Všichni naši hráli s velkým nasazením a nikomu se nedalo nic vytknout. Zvláštní ocenění ale přece jen zaslouží střelec gólu Jarda Mynář a hlavně brankář David Ondřej, který odchytil doslova životní zápas. Svým fantastickým výkonem vyváděl soupeře z míry. Vychytil jim totiž minimálně pět vyložených šancí a chybělo málo, aby zlikvidoval i penaltu. Trenér Rakušan jenom zářil a snad i ta pochroumaná záda v tu chvíli bolela méně.

Slavilo se ihned po návratu v hospodě Pod kostelem. Definitivní tečka za úspěšnou sezónou bude udělána poslední červnový víkend v soukromé usedlosti v Lovětíně, kam své spoluhráče pozval neúnavný a energií stále překypující Martin Tmej „Babička“.

Věřme, že takto „utužený kolektiv“ nám v okresním přeboru ostudu dělat nebude! Držíme palce a těšíme se na krásné fotbalové zážitky!

Hurá prázdniny.....

Přiblížil se konec června a s ním i konec školního roku. Jsou před námi dva měsíce letních prázdnin. Konec školního roku je pro každého žáka či studenta jakýmsi zúčtováním či výplatním termínem. Každý dostane, co si za ten právě uplynulý rok „vydělal“, takže i odměna bývá horší či lepší, přesně podle zásluh. Řada dětí bude trávit prázdniny u babiček, někteří na letních táborech nebo s rodiči.

Budete se pohybovat v přírodě, sbírat plody lesa. Nehlučte a pozorně se dívejte! Jen tak máte šanci odhalit některá jeho tajemství a prožít nezapomenutelné věci. Ať už je to setkání s lesními obyvateli nebo „jen“ pohled na krásu krajiny.

Samozřejmě na sebe dávejte pozor, třeba taková klíšřata. Doporučuje se nosit do lesa světlý oděv, aby byla dobře vidět. Při koupání nepřeceňujte své síly při vyjížděcích na kole či jiných radovánkách – nedokazujte za každou cenu kamarádům, že jste nejlepší! Prázdniny v nemocnici totiž za moc nestojí!

Naše redakce Vám, milé děti, přeje krásné slunečné dny, hodně her, zábavy a sportu, ale hlavně hodně zdraví. Abyste se začátkem září zase sešli se svými spolužáky, paní učitelkou a vše to krásné, co jste prožili, si mohli navzájem vyprávět. Třeba i v dalším čísle našeho zpravodaje by se mohl některý z Vašich zážitků objevit!

Opouštějí jarošovskou školu

Někteří si však už budou hledat nové kamarády v jiných školách, protože absolvováním páté třídy jejich docházka do jarošovské školy končí.

Antonín Lehejček, Anna Matějková, Hana Ondřejová, Bohumil Rod, Jana Rychtaříková, Andrea Soukupová, Eva Štěbetáková a Iva Vlková – to jsou ty „velké“ děti, pro které se jedna životní etapa uzavírá, ale zároveň otevírá ta, v níž udělají další důležité kroky do života.

Takže, ať se Vám „ve světě“ daří!

Potterománie aneb Hurá, děti čtou !!!

Jeden dubnový páteční podvečer v hledišti kina Střelnice společně zasedly děti z dramatického kroužku, jejich maminky, učitelky. Někteří z nás zvědaví, co to vůbec bude, někteří s otázkou, jak se děj knížky může vejít do dvou a půl hodinového filmu, další třeba jenom proto, že si přece nemůžou nechat ujít nic, o čem se mluví...

Venku fičelo, mrholilo, ale my jsme se přenesli do úplně jiného světa. Oslovil nás Harry Potter. Ten, jehož příběhy po dlouhé době přitáhly děti doslova na celém světě znovu ke čtení :

...Harry je asi pro dnešní generaci dětí stejně báječným hrdinou, jako byl pro nás náčelník Apačů Vinnetou. Harry a jeho přátelé v sobě zahrnují vše, po čem děti ve skrytu duše touží. Nebýt bezvýznamný a zapomenutý, ale slavný. Nebýt bezmocný, ale plný síly a mimořádných schopností. Nebýt nemilován, ale lásku dávat i přijímat. Stále se děje něco úžasného, dítě se nenudí, fantazie pracuje na plné obrátky. A nakonec uvolnění, vítězství lásky a dobra nad zlem...

...Knížka se nám dostala do ruky ve chvíli, kdy moje děti přestaly bavit klasické pohádky. Myslím, že je příběh zaujal tím, že řeší běžné problémy dětí bez mentorování a na pozadí prostředí, které v nich vyprovokuje k činnosti fantazii. A nechybí tu ani napětí téměř detektivní a vyprávění má spád...

...Dětem se dostal do rukou poutavý a svižný, jejich jazykem skvěle vyprávěný příběh. Není černobílý a přece je v něm jasně vymezené dobro a zlo. Kamarádství nehledí na vlastní prospěch ani odkud kdo pochází. Rodina, láska rodičů a dětí je ukázána jako nenahraditelná hodnota lidského života. Bez poučování a zvedání prstu tu učení a vzdělání přináší jednoznačně prospěch...

...Spád vyprávění připomíná rytmus dnešního života, to je dětem sympatické. Hrdinové jsou tak dobře napsáni, že se s nimi děti můžou ztotožnit...

Je rozumnější sledovat, co děti zaujalo a proč, než kroutit hlavou nad tím, že jsme jim přece vybrali, koupili tolik pěkných knížek a oni o ně nemají zájem. Ruku na srdce – naše prababičky milovaly Klostermanna a dědečkové četli Hochy od Bobří řeky! A že by nás tak bývalo nadchlo líčení šumavských hvozdů nebo že bychom se vždy dokázali ztotožnit se stále a za každou cenu slušným a spravedlivým Mirkem Dušínem, když nám bylo deset, třináct let?

Ivana Neumannová

Přejme našim dětem jejich hrdinu, který je oslovil. Pokud byste i vy chtěli odhalit kouzlo, kterým na ně působí, přijďte si pro jeho příběhy do obecní knihovny. Půjčit si můžete celkem čtyři dosud vyšlé knihy :

Harry Potter a Kámen mudrců

Harry Potter a tajemná komnata

Harry Potter a vězeň z Azkabanu

Harry Potter a Ohnivý pohár

Milena Kodýmová